

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra CAMILLA

Citation: Aarestrup, Emil: "Emil Aarestrups samlede skrifter", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.99.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare01val-shoot-idm140382756285136/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

- XXII Som skjærmer Hyttens Vægge
For Ild og Storm, den bragende,
Som gør, at Gud vil lægge
Velsignelse i hvert et Foretagende,
Som lader Kruus og Fad ei tomt og øde,
Naar de en stakkels Skabning
Til deres fromme Nøisomhed indbøde.
- XXIII Og derfor har de Strænge
Og Sangens søde Tone
Forkyndt hvad skjult alt længe
Laae dybt i Ømheds rosenrøde Krone:
At Himlen dem et lille Barn vil skjænke,
Og henrykt kan Mathilde
Den stakkels Fundne som sin Datter tænke.
- XXIV Hun skulde lære gribe
Musikens bløde Vinger,
Der med en Gyldenstribе
Hver Livets Neglik krusende omringer;
Der som en Due i hvert Hjerte flyver,
Olivenbladet henter;
Hvis Røst er Hjertets Røst, og aldrig lyver.
- XXV Hun skulde Englen være,
Som Sjælen længtes efter;
Hun skulde Tonen bære
Og styrke Digtets Rod med søde Kræfter;

Hun skulde mellem Mand og Hustru smile
Med Uskylds hvide Roser,
Sødtmindende om Himmeriges Hvile.

XXVI Men ei hvad *vi* bestemme
I Skjæbnens Bog staaer skrevet;
Og kan vi ydmyg glemme
Vor egen Villie, har vi dydig level.
Bortvisner om vor Hytte Haabets Ranke,
Da skinner Stuen klarest,
Og stille sysler der den fromme Tanke.

XXVII Camilla aldrig rørte
Quitarens Tone-Gynges,
Og heller aldrig hørte
Man hendes Stemme hæve sig og synge;
Det dunkle Blik laae dødt paa Strengens
Gitter,
Og Sangen skjult i Brystet,
Kun Taarer faldt ned i den stumme Cither.

XXVIII Men nynnede Mathilde,
Naar Sorgen dem omdunklede,
De Rosenskyer milde
Den Bleges Kind omflød og Øiet funkede;
Og hvirvled ømt om Digtets Blomsterstengel
Musikkens varme Aande,
Da sprang hun om som en beruset Engel.